

Tartalomjegyzék

	Oldal
Bevezetés	2
G. Nagy Emília:	
A magyar nyelv története	7
A nyelv történeti és nyelvtani jellemzői	13
A nyelv történeti és nyelvtani jellemzői	22
ISMÉTLÉSES SZERKEZETEK A PERMI NYELVEKBEN	26
A PERMI NYELV ÉS A CSEREMISZBEN	29
A nyelv történeti és nyelvtani jellemzői	30
- Igék az ismétlési szerkezetben	31
- Igenevek	34
- Határozó igenevek	34
- Páros igék	60
- Névszók az ismétlési szerkezetben	64
Bölcsészdoktori disszertáció	64
- Névszók	71
- Páros igék	77
- Névszók	79
- Határozó igenevek az ismétlési szerkezetben	83
- Valóságos határozó igenevek	83
- Módszertan	86
1982	86
Összegzés	90
A felhasznált irodalom jegyzéke	98

Tartalomjegyzék

	Oldal
Bevezetés	2
A példák forrásának felsorolása. Rövidítések jegyzéke	7
A téma irodalmának rövid áttekintése	13
A terminológia problémája	22
A türkológia megfelelő terminológiája	26
A török nyelvekből vett példák forrásának felsorolása, rövidítések jegyzéke	29
Szófaj szerinti csoportosítás:	30
- Igék az ismétléses szerkezetben	31
- Igenevek " "	54
- Határozói igenevek "	54
- Páros igék "	60
- Névszók az ismétléses szerkezetben	64
- Melléknevek	64
- Főnevek	71
- Számnevek	77
- Névadások	79
- Határozószók az ismétléses szerkezetben	83
- Valóságos határozószók	83
- Módosítószók	88
Összegezés	90
A felhasznált irodalom jegyzéke	98

"Az ismétlődés az emberi létezés alapvető sajátossága" - állapítja meg Veres András: Az ismétlődés vizsgálatának aspektusa c. cikkében. /Literatura 1974. I. évf. 2. sz., 105./

"Az ismétlődés - írja Veres András - eltérő jelentőségre tett szert a történelem folyamán; ... objektíve alá van vetve a történeti változásoknak." /uo./ "Az ismétlődés egyetemes érvényesülésének gondolata jellemzi már az általunk ismert legkorábbi ókori filozófiai tanításokat..." /u.o. 104./

Az általánosság szintjéről áttérve a nyelvi valóság szintjére, a szerző ezt mondja:

"Amit Schiller a művészi ritmus funkcióinál megállapított, tulajdonképpen a nyelvi jelekre általában érvényes: egyrészt egységesítenek, a tárgyilag /és tartalmilag/ különne-műt egyneművé változtatják, a nyelv homogén módiúará vetűtik, másrészt hierarchizálnak, elősegűtve a fontos mozzanatok kiválasztását és a mellékes részletek kiselejtezését." /uo. 108./

Az ismétlődésnek ezen kiemelőképességén alapul az a jelenség, melynek vizsgálatát dolgozatomban tárgyául választottam. Ez a jelenség pedig egy konkrét nyelvi elem; egy szó /tőszó vagy toldalékkal ellátott/ változatlan formában való megismétlése úgy, hogy az így létrejött szerkezet az adott mondat keretein belül szókincsbeli egységként viselkedik; és az egyik tag /tehát a szó nem megismételt formájának/ jelentéséhez képest/ valami jelentéstöbbet tartalmaz.

Így nem tartozik ide az un. figura etimológica /hiszen itt csak a szótő azonos, az egész szóalak nem/.

Nem tartozik ebbe a témába a csupán stilisztikai értéktöbbletet magába foglaló szóismétlés - bár ilyenek természetesen, mint minden más nyelvben - a peremiben és a ~~cs~~eremiszből is szép számmal előfordulnak.

Nem tartozik vizsgálatom körébe pl.:

- A megszólítást tartalmazó ismétléses szerkezet

zri. dede, dede, vate ed kesjeni kostini.¹

/nagyapa, nagyapa, bizony a vizet ki akarják szá-
rítani/

- Az érzelmi kitörést jelző ismétlés:

vtj. ä kaltak, kaltak!²

/Ó jaj, jaj!/

/A csapó víz a szék alá esik, a szék alá esik/

- A felszólítást tartalmazó ismétlés:

vtj. menä, menä ez - takajos gurtä!²

/menjetek, menjetek - kosok haza!/

/A csapó víz a szék alá esik, a szék alá esik/

- A hangulat- v. hangfestésre szolgáló szavak ismétlése:

cser. Нымыште сортак-сортак пого, тӱн гыч ру-
ал-укшыжо нигуштат уке.³

/A fiatal hársfa susogva áll, az udvarból a sem-
mibe nyújtogatja ágait./

1 T.E.Uotila: Syrjänische Chrestomathie /Helsinki, 1938. 1 /

2 Munkácsi B.: Votják népköltészeti hagyományok /MTA
Bp. 1887. 78 /

3 Сылнемут пого /Марий литература антологий/
/Йошкар-Ола, 1960. стр. 130/

- Nem tartozik még az általam vizsgált ismétlések körébe egy sajátos, összetett stílusértékkel bíró ismétléses szerkezet sem, amely egyszerre szolgál az érzelmi te-
lítetttség fokozására; a felszólítás /megszólítás/ és a sürgetés kifejezésére.

/Ez a csoport - szerintem - átmenetet képez a csupán stilisztikai értékű ismétlés és az általam tárgyalt csoport között; itt ugyanis már van egy enyhe jelentésbeli többlet is a tagok jelentéséhez képest - ti. a sürgetés momentuma./

pl.: zrj: vo'stei, vo'stei m^ulla ne jignalid ?!¹
/kinyitni, kinyitni; miért zártad be?!/

Az itt felsorolt ismétléses szerkezeteket tehát nem kívánom vizsgálni; mivel a többlet, amelyet a tagokhoz képest tartalmaznak, elsősorban stilisztikai, nem pedig jelentésbeli.

Az általam vizsgált ismétléses szerkezetek egy része elő-

1 T.E.Uotila: Syrjänische Chrestomathie /Helsinki, 1938. 3/

fordul más nyelvekben is; de olyan hálózatát, valóságos rendszerét ennek a jelenségnek, melyet a csereμισz, de elsősorban a permi nyelvek esetében tapasztalhatunk; talán egyetlen más nyelvben sem fedezhetünk fel.

Dolgozatom célja tehát ennek a "rendszernek" a felvázolása, melyet csupán saját példaanyagomra támaszkodva igyekszem elvégezni; hiszen erről a témáról a finnugor nyelvekről írott ilyen jellegű átfogó munka még nem készült.

Példáim forrásául a következő munkákat használtam fel:

/Együttal a rövidítések jegyzékét is megadom./

Votják

VNy = Munkácsi Bernát: Votják Nyelvmutatványok
/Ugor Füzetek 5.sz. /MTA 1884./
KINy Nyk XVII. és XVIII. köt./

VNH = Munkácsi Bernát: Votják népköltészeti hagyományok /MTA Budapest, 1887./

VNySz = Munkácsi Bernát: A Votják Nyelv Szótára
/Budapest, 1896./

WS = Yrjö Wichmann: Wotjakische sprachproben
/Aikakauskirja Journal XI-XIX.
Helsinki, 1893./

WCh = Yrjö Wichmann: Wotjakische chrestomathie
/Helsingfors, 1901./

Родн. «Родной кыл» - harmadik osztály számára
/"Удмуртия" изд. Ижевск, 1968./

Молот= Молот 8.№ 1971. август

/Литературной- Художественной
но общественно- политической
журнал/

/КПСС-лэн Удмурт Обкомезлен
Издательствоез/

ОУР = В.К. Кельмаков: Образцы удмуртской речи
/ Ижевск, 1981./

МУД= Материалы по удмуртской диалектологии
/Образцы речи/
/Ижевск, 1981./

Zürjén

ZSz = Fokos Dávid: Zürjén szövegek

/Finnugor Füzetek 19. KINY. NyK/

/MTA Bp. 1916./

VK = D.R. Fokos-Fuchs: Volksdichtung der Komi

/Syrjänen/

/Akadémiai Kiadó, Bp. 1951./

SCh = T.E. Uotila: Syrjänische Chrestomatie

/Helsinki, 1938./

SV = Yrjö Wichmann: Syrjänische Volksdichtung

/Memories XXXVIII.

Helsinki, 1916./

К.лит. = Коми литература /Хрестоматия 4./

/Коми книжной издательство 1974./

Мор. = Сергей Морозов: Тулыс восьлал с водзо

/Коми книжной изд. 1973./

ПД = Т.И. Жилина - Г.Г. Бараксанов: Присыктывкар-
ский диалект и коми литературный язык

/Москва, 1971. //

Cseremisiz

BI. = Beke Ödön: A cseremiszek /marik/ népköltészete
és szokásai I.

/Akadémiai Kiadó, Budapest, 1951./

BIII. = Mari Szövegek III. köt. /Gyűjtötte és kiadta: Beke
Ödön/ /Akadémiai Kiadó, Bpest, 1961./

BIV. = Mari Szövegek IV. köt. /Gyűjtötte és kiadta: Beke
Ödön/ /Akadémiai Kiadó, Bpest, 1961./

Сыл. = Сылнемут пого /Марий литература антологий/
/Книгам лукшо Марий издательство
/Йошкар-Ола, 1960./

A forrásmunkák felsorolásából kitűnik, hogy dolgozatom írásakor - elsősorban - a régi, népi jellegű szövegekre támaszkodtam; de feldolgoztam néhány mai szépirodalmi szöveget is.

Ez utóbbi anyagból gyűjtött példák meggyőztek arról, hogy a jelenség, mellyel foglalkozom, élő a mai nyelvekben is.

A feldolgozott régi és mai szövegek terjedelemben való eltérése okozta azt, hogy a mai nyelvből kevesebb példám van, mint a régi nyelvi anyagból. De ezek a példák mind csatlakoznak a népi szövegek példaanyagának jellegéhez, jelentésbeli csoportjaihoz.

Így - ahol példát találtam egy-egy csoportra a mai nyelvből is - igyekeztem azokat csatolni a népi szövegekből vett példák megfelelő csoportjaihoz. Hasonlóképpen jártam el az általam hozzáférhető nyelvjárási anyag feldolgozásánál is.

A cseremisz példákat úgy válogattam, hogy legyen a szö-

vegben hegyi cseremis, /Beke I. köt./ keleti cser. /Beke
IV.köt./ és az irodalmi nyelvhez közel álló szöveg /Beke
III. köt. СЫЛНЕМУТ ПОГО /. Az erre irányuló tanácsát ez
úton szeretném megköszönni Bereczki Gábor egyetemi ta-
nárnak.

Az előzőekben már említettem, hogy erről a témáról átfogó jellegű munka még nem készült, a finnugor nyelvekre vonatkozólag. Most röviden összefoglalom azok álláspontját, akik ezzel a témával /akár csak érintőlegesen/ foglalkoztak.

- Kelemen József /Szempontok az ikerszók vizsgálatához

MNy. 35./ - Balassával szemben, aki ikerszónak tartja ezt a szóismétlést - elhatárolja a szóismétléses mellérendelő összetételt az ikerszótól.

- А П. Феоктистов /О конструкциях с повтором основы

Nyelvtud. Ért. 83./ - a mordvin figura etimológiát vizsgálva - szintén találkozik ezzel a jelenséggel. Azt írja, hogy a mordvinban is a szépirodalom és a /szóbeli/ népköltészet nyelvében nagyon gyakori az ilyen ismétlés; de ő ezt is besorolja a lírai és ritmikai hatás fokozásának eszközei közé. /Tehát, a kérdésnek csupán stilisztikai oldalával foglalkozik./

De ilyen példát olvasván, mint

МОКША:

Кожѣсь ару-ару.

/A levegő tiszta-tiszta/

- a hasonló permi példák alapján - nem vagyok benne biztos, hogy ez a szerkezet csupán stilisztikai értéktöbbletet hordozna, jelentésbelit pedig nem. /"A levegő nagyon tiszta"/.

A következő példában Feoktyisztov maga is rámutat a jelentésbeli többletre:

МОКША:

Итне курьксиить каѣтонь-каѣтонь.

/a gyerekek párosával korcsolyáznak/

/ketten - ketten/

Itt az ismétlés a disztributív funkció kifejezésére szolgál. Feoktyisztov megjegyzi még, hogy ez a szerkezet eléggé elterjedt a finnugor nyelvekben.

-Az ismétléses szerkezetek széleskörű elterjedtségét a finnugor nyelvekben K.E.Majtinszkaja is hangsúlyozza.

" Повторение как изобразительное средство усиления, дистрибутивности и видовых значений в ф.-у. языках"
с. cikkében /Всесоюзное совещание по вопросам финно-угорской филологии, Петрозаводск, 1961. стр.10-12/.

Hogy miért elterjedt jelenség a világ nyelveiben az ismétlés, erről Majtinszkaja így ír: "Распространенность использования повторения объясняется его количественным признаком, обладающим значительной изобразительностью, поэтому повторение является простейшим способом усиления всякого рода подчеркивания и дистрибутивности." /uo. 10/

Majtinszkaja e cikkében utal még arra, hogy az ismétléses szerkezetek szemantikai szempontból attól függően alakulnak, hogy milyen szófajú az alapszó. De itt már csak az általánosítás szintjén marad: "В сфере качественных прилагательных наречий посредством повторения выражается повышенная степень качества, в сфере количественных слов, существительных и некачественных наречий = дистрибутивность, в сфере глаголов - видовые значения / исключения, естественно, встречаются/."

/uo. 12/

Majtinszkaja e munkájában többször hangsúlyozza, hogy az ismétlésnek - mint eszköznek - legfőbb vonzereje a

" ярко выраженная изобразительность" /uo. 10 /

vagyis a nagyfokú szemléletesség.

Itt szeretném megemlíteni azt, hogy amikor a bevezetőben elhatároltam az általam vizsgált szerkezeteket a csupán stilisztikai értékű ismétlésektől, akkor ebben az elhatárolásban az is benne

volt, hogy természetesen a vizsgálandó szerkezetek is bírnak valamilyen stilisztikai jeggyel - és ez a bizonyos stilisztikai érték éppen ebben, a Maťin-szkaja által hangsúlyozott "ИЗОБРАЗИТЕЛЬНОСТЬ"-ban rejlik.

Ennek kapcsán pedig előtűnik a tárgykör egyik "csapdája", tudniillik az, hogy egyes nyelvhasználók éppen stílusértékük miatt gyakran használják az efféle szerkezeteket; s így pl. egyes íróknál talán az arányok megváltoznak. /Erre még a későbbiekben visszatérek./

Ez természetesen mit sem változtat azon a tényen, hogy ha színező-elemként is, de mint minőségileg /szemantikailag/ új elemet építik ezeket a szerkezeteket a mondatba.

A szóismétlés módjaival - a magyarban - Zlinszky Aladár /Az ismétlés módjai. Nyr. 41./ is foglalkozik, de elsősorban formai szempontból. Ezt írja: "Általános jelenség a magyar-

ban, hogy a kiemelendő szót valamely értelmi vagy érzelmi hatás alatt megismételjük. Gazdagabb formában alkalmazzuk ezt, mint a többi európai nyelv. Lewy finnugor sajátosságnak tartja." /E. Lewy: Zur finnisch-ungarischen Wort- und Satzverbindung /Göttingen, 1911./

Zlinszky felosztásában az "Egyszerű ismétlés" körébe vonja az általam vizsgált szerkezeteket. Itt azonban keveredik a csak stilisztikai többletet tartalmazó felkiáltásokkal stb. - a jelentéstöbblettel bíró szóisméltéses mellérendelő összetétel.

Egy csoportba kerültek: "Gyerünk, gyerünk"

"Hosszú, hosszú bánat"

"Messze, messze."

Úgy érzem, nem véletlen, hogy nem különült el egymástól a csupán stilisztikai /-érzelmi többletet hordozó/ és a jelentésbeli plusszal is rendelkező szóisméltés. Hiszen a szavak érzelmi töltése indítja meg a képtársítás mechanizmusát.

Azt, hogy e két rétegnek a szétválasztása problémát jelent, igazolja B.Lőrinczy Éva két cikke is. /B.Lőrinczy Éva: A szerves szóösszetétel. A Mai Magyar Nyelv Rendszere I. köt. 427-429./

/B.Lőrinczy Éva: A mellérendelő összetételek osztályozásához./Pais-Eml. 151-154 /

A Mai Magyar Nyelv Rendszere I. kötetében a "Kettőzte -
tés - szóismétlés változatlan formában" címszó alatt a következő felosztás olvasható:

- Tartósságra utal: nézte, nézte
- Nyomatékosításra utal: bizony, bizony
- Ismétlődést fejez ki: olykor, olykor
- Fokozást fejez ki: messze, messze
- Disztributív jelentésű: külön-külön, ki-ki

Új jelentést hordoz:

- | | |
|---------|-----------|
| egy-egy | 'néhány' |
| már-már | 'majdnem' |

Ez után B. Lőrinczy Éva megjegyzi: az első csoportban felsorolt szerkezetekről, hogy "Semmi egyéb nem tartja őket össze, mint a stilisztikai funkció."

Az ismétléses szerkezeteket kiragadva szövegkörnyezetük-
ből, nehéz lenne "vitába szállni" ezzel a megállapítással,
mégis az első oszlopban felsoroltaknak egy részénél én
csak olyan szituációt tudok elképzelni, mikor ez a szerke-
zet - a stilisztikain túl - jelentéstöbblettel is bír. /Tulajdon-
képpen erre maga B. Lőrinczy Éva is utal, amikor a cso-
portosítást írja le; pl. disztributív jelentés stb./

Ha vesszük az első példát:

"nézte, nézte"

Mondatba helyezve:

A férfi a képet nézte, nézte, azután megszólalt.

Ebben az esetben a "nézte" kiindulószó egy idővonatkozás
jelentésárnyalatával gazdagabb lett, ti. 'hosszasan nézte'
vagy 'egy ideig nézte'.

Ha szembeállítjuk ezt a hosszantartó cselekvést mozzanatos

párjával, vagy másképp fogalmazva: egy tartós, folyamatos cselekvést egy befejezettel; még szembeötlőbb a különbség

pl.: Az asszony a gyermekét nézte, nézte...

Az asszony a gyermekét megnézte...

Hogy mennyire más jelentéssel bír a befejezetlenséget ill. a befejezettséget jelölő ige, azt igazolhatjuk egy orosz példán. Ugyanis az orosz nyelv annyira érzékeli ezt a különbséget, hogy a két szót egymáshoz képest új /más/ szónak tartja:

pl. a "ДЕЛАТЬ" igéből befejezett párja a "сделать"

prefixum segítségével képződik /префиксальное словообразование/

Ez a terminológia pedig azt fejezi ki, hogy itt új szó keletkezett.

Most vegyük a felsorolás utolsó példáját: "ki-ki"

Mondatban: Azután sétáltak, ki-ki a párjával

'minden jelenlevő'

'Éli az életét, ki-ki a maga módján'

'mindenki'

Bármelyik jelentést is vesszük, nehéz lenne azonosítani a "ki" kérdő, ill. vonatkozó névmás jelentésével.

B. Lőrinczy Éva cikkei kapcsán - felmerül a termi -
nológia kérdése is; hogyan nevezzük a dolgozatom tár -
gyául választott szerkezeteket?

B. Lőrinczy Éva utal arra, hogy Szabó Dénes a Mai Ma -
gyar Nyelv Rendszere II. kötetében /253/ a "megy, megy";
"messze, messze"; "fiam, fiam" típusokat a mellérendelő szó -
szerkezetek közé sorolja; a "nézi-nézi"; "alig-alig" típusa -
kat a mellérendelő összetett szavak körébe illeszti.

Ugyanakkor Szabó Dénes egy másik munkájában /AKH
146. §/ a "fiam, fiam"; "nézte, nézte" kapcsolatokat a szó -
szerkezetek közé, az "alig-alig"; "néha-néha" - féléket pe -
dig az összetételek közé sorolja.

Ezt a felosztást azzal indokolja, hogy az utóbbiak inkább
felfoghatók lexikai egységként, de a másik típus is útban
van efelé. "Csak egy lépés választja el egymástól a két
csoportot" - állapítja meg Szabó Dénes.

Valóban nehéz a határvonalat meghúzni az ismétléses mel -
lérendelő összetételek és az ismétléses mellérendelő szó -

szerkezetek között.

Mi lehet az elhatárolás alapja?

Az összetételek esetében a két elemnek úgy kell kapcsolódnia, hogy "belőlük olyan új fogalomnak a kifejezője váljék, mely nem az alkotó két szó jelentésének puszta összege, hanem annál vagy több, vagy kevesebb, vagy valami egészen más" - idézi B. Lőrinczy Éva Bárczi Gézát.

A másik kritérium, - melyet B. Lőrinczy Éva támaszt -, hogy az így létrejött szerkezetnek a mondat határain túl is szókincsbeli egységként kell viselkednie.

Az általam vizsgált szerkezetek az első feltételnek mindenképpen megfelelnek, hiszen ezen az alapon határoltam el

más /csupán stilisztikai többletet tartalmazó/ szerkezetektől.

A második feltétel esetén már bonyolultabb a helyzet, hiszen milyen alapon határozhatjuk azt meg, hogy a mondatból kikerülve szétesik-e valamely szerkezet alkotóelemeire, vagy sem; hiszen szövegkörnyezet nélkül sohasem használ-

juk őket, Mesterségesen pedig a vitathatatlanul összetételnek számító "sír-rí", "búbánat" típusú fokozó értékű mellérendelő összetételeket is szétválaszthatjuk, vagyis azt mondhatjuk - az adott mondat keretein kívül alkotóelemeire bomlott.

Az elhatárolás alapja szerintem - bár kissé ez is önkényesnek tűnik - az lehet, hogy az adott szerkezet, önálló egységként, szerepelhet-e az adott nyelv szótárában. Ez formálisnak látszik ugyan, de mégis egyetlen reális módja a szöveggörnyezetből való elvonatkoztatásnál a szótározhatás ténye.

Ezért úgy gondolom, az általam vizsgált példák legnagyobb része határesetet képez az összetételek és a szószerkezetek között. Jelentésbeni funkciójuk az összetételekhez; a két szó kapcsolatának lazább alkalmi volta pedig a szószerkezetekhez kötné őket. A tendencia azonban feltétlenül az összetétel felé mutat. Egyértelműen összetételként azonban csak abban az esetben értékelhetem a példát,

ha az ismétléses szerkezetet - mint önállósult alakot -

megtaláltam a szótárban, hiszen ez az egyetlen forrás,

melyre ilyen értelemben támaszkodhatom.

Így dolgozatom további részében megmaradok a talán ke-

vésbé kifejező, de az igazsághoz közelebb álló "ismétlé -

ses szerkezet" terminológiánál.

A turkológiában is megoszlanak e szerkezet termi-
nológiáról, illetve hovatartozásáról a vélemények.

Н.А.Баскаков: Карапалпакский язык с. munkájá-
ban az összetett szavak közé sorolja ezt az ismétlési for-
mát és többek között a következő példákat hozza:

-парно-повторные усиленные:

тёбө-тёбө горы, холмы

ойын-ойын игры

-сложные прилагательные:

джиллы-джиллы тёплый-тёплый

С.Н.Муратов: Устойчивые словосочетания в тюрских яз.
с. munkájában hangsúlyozza, hogy ez a fajta ismétlés nem
tartozik sem az összetett szavak, sem a frazeológiák közé.

А "Грамматикализованные устойчивые словосочет."-
көрében tárgyalja e jelenséget és "идентичные повторы"-
nek nevezi.

В.И. Сергеев: Из наблюдения над редупликацией в
чувашском языке /Чувашский язык, литература и фольк./

/Сборник статей Чебоксари, 1973, стр. 451-462 / с.

tanulmányában leszögezi, hogy a turkológiában az

" ИДЕНТИЧНЫЙ" vagy a " ТОЖДЕСТВЕННЫЙ ПОВТОР"

megjelölést használják a vizsgált jelenségre.

Ezt a terminológiát lehetne alkalmazni a finnugor nyelvekre is /bár az ИДЕНТИЧНЫЙ, ТОЖДЕСТВЕН. szavak csupán a probléma formai részének megoldását jelentik/, azonban magyarra fordítani szinte lehetetlen.

A török nyelvekre később /az anyag feldolgozása kapcsán/ is szeretnék hivatkozni, hiszen - úgy vélem - nem lehet figyelmen kívül hagyni a cseremisznek és a permi nyelveknek /elsősorban a votjáknak/ ún. areális kapcsolatait a törökségekkel. /Korábban a csuvasokkal, majd a tatár, ill. baskír nyelvvel - hiszen ez napjainkban is élő hatás./

Ezért a már előzőleg említett turkológusok munkájára támaszkodva, valamint a saját magam által feldolgozott

csuvas anyag kapcsán próbálom a tárgyalt finnugor és a török nyelvek példáit vizsgálni /mint ezt a későbbiekben látni fogjuk, nem hat erőltetettnek a két nyelvcsalád ilyen jellegű példáinak együttese.../.